

Ο χρόνος περνάει και, αντί να βελτιώνεται, η κατάσταση στην Ισπανία επιδεινώνεται και χειροτερεύει. Οι αποικιοκρατικοί πόλεμοι πηγαίνουν άσχημα και η ελπίδα για γρήγορη ειρήνευση εγκαταλείπεται. Η κρίσιμη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Βαρκελώνη δεν έχει αλλάξει. Οι εκατοντάδες δυστυχισμένοι που στάλθηκαν αυθαίρετα στις φυλακές και στο φρούριο του Μοντjuich (1) περιμένουν μια καθυστερημένη δικαιοσύνη για να αφεθούν ελεύθεροι ή αλλιώς να τελειοποιηθεί αυτό το νόμιμο έγκλημα που, στοιχίζοντας τις ζωές κάποιων, θα ρίξει άλλους για πάντα στους ποινικούς θεσμούς που η μητέρα πατρίδα επιφυλάσσει για τα καλύτερα παιδιά της.

Σήμερα, όπως χθες, μερικοί προλετάριοι που ζουν στην άγνοια πορεύονται σαν πεισματικά πρόβατα προς τη σφαγή, όπου ο Weyler, (2) ο Polavieja (3) και οι όμοιοί τους εργάζονται υπέροχα ως εκτελεστές που καλοπληρώνονται από την αντίδραση και τον κλήρο.

Σήμερα, όπως χθες, τα ιεροεξεταστικά βασανιστήρια, τα οποία προστατεύονται από τη σιωπή των ματωμένων μαζών, συνεχίζουν τη θριαμβευτική τους καριέρα. Τίποτα δεν άλλαξε.

Ωστόσο, χάρη στην επιμονή μιας τέτοιας κατάστασης πραγμάτων, προκύπτουν κάποια καταστροφικά αποτελέσματα. Η Καταλονία, κατ' εξοχήν βιομηχανική περιοχή, βλέπει τα πιο σημαντικά εργοστάσιά της να είναι κλειστά και χιλιάδες εργαζόμενοι να βυθίζονται έτσι στην πιο τρομερή φτώχεια. Η Γαλικία, η Αστουρίας και το αρχαίο βασίλειο της Λεόν έχουν ερημωθεί και οι κάτοικοί τους συνωστίζονται στις ουρές εκείνων με προορισμό την για Αμερική και σε σύντομο χρονικό διάστημα η επίδραση του κλεισίματος των εργοστασίων και της μετανάστευσης θα γίνουν αισθητές σε όλη την Ισπανία, η οποία θα καταστραφεί από τη μαστίγα της πείνας.

Από την Κούβα και τις Φιλιππίνες έρχεται επίσης η ηχώ της φτώχειας που εισβάλλει παντού. Στις αποικίες και τη μητρόπολη επίσης, η ζωή μοιάζει να φεύγει και ακούγονται μόνο οι κραυγές των δεινών εκείνων που πεθαίνουν από την πείνα και οι θρήνοι εκείνων που φωνάζουν για κάτι αγαπητό, που θυσιάζονται σε μια υπόθεση που τους απασχολεί ελάχιστα.

Πρέπει να προσθέσουμε σε όλα αυτά τις μαζικές δολοφονίες και τις ανώνυμες επιθέσεις εμπνευσμένες από την αντίδραση του κλήρου και εκτελούμενες από το στρατό, που έχουν προκαλέσει μια τρέλα έτσι ώστε κάποιος θα πρέπει να είναι πολύ τυφλός για να μην δει τον κατακλυσμό που πλησιάζει, ερχόμενος να βάλει ένα τέλος στα μαρτύρια και τις σφαγές της ανασυσταθείσας μοναρχίας.

Η αναταραχή εκ μέρους των καρλιστών (4) αποτελεί απόδειξη αυτού που ισχυριζόμαστε: όπως πάντα, ενώ η αυγή της Επανάστασης εμφανίστηκε στον ορίζοντα, οι συμμορίες του Κάρλος VII προετοιμάζονται να ανακτήσουν τον έλεγχο. Ορισμένες ένοπλες ομάδες έχουν ήδη εμφανιστεί στην Ισπανία, αλλά ο αναγνώστης δεν πρέπει να πιστέψει ότι τα άτομα αυτά έχουν δολοφονηθεί με βρώμικο τρόπο όπως οι Ρεπουμπλικανοί της Novelda. (5) Οι αντιδραστικοί είναι λύκοι των ίδιων απορριμμάτων. Οι καρλιστές και οι συντηρητικοί δεν καταβροχθίζουν ο ένας τον άλλον.

Ο εμφύλιος πόλεμος του παρελθόντος προωθήθηκε τόσο από τους καρλιστές όσο και από τους μοναρχικούς που είναι σήμερα οι κύριοί μας και όταν δεν ταίριαζε σε κανέναν για να συνεχιστεί, ήρθε η ειρήνη. Σήμερα, αντιμέτωποι με τον κίνδυνο, οι συντηρητικοί και οι φιλελεύθεροι της ανασυσταθείσας μοναρχίας, που καθοδηγούνται σε αυτό από ένα πολύ φυσικό ένστικτο αυτοσυντήρησης, θα βοηθήσουν, όπως και στο παρελθόν, τους παρτιζάνους του απολυταρχισμού.

Ο κληρικαλισμός έχει καταλάβει όλα τα θεσμικά όργανα. Οι στρατοί διοικούνται από στρατηγούς που ανήκουν στη μονοκρατορία (κυβέρνηση των δικτατόρων - σπμ. *moïnoκρατία* στο κείμενο) και ο υπουργός Πολέμου είναι ιησουΐτης.

Πάνω από όλα αυτό το κύμα προχωράει. Η Κούβα και οι Φιλιππίνες εξεγείρονται, οι καρλιστές παρελαύνουν, οι Βάσκοι και οι Καταλανοί αυτονομιστές βρίσκονται σε αναβρασμό, οι δημοκράτες εκθρονίζουν τους ηγέτες τους, ανυπόμονοι να βρεθούν στον επαναστατικό αγώνα που αυτοί οι ηγέτες εμποδίζουν, εργάτες κυνηγούνται από τα εργοστάσια, βγάζοντας τη δυστυχία τους στους δρόμους, Ανδαλουσιάνοι χωρικοί λεηλατούν τα αρτοποιεία και τις σιταποθήκες, στρατευμένοι εργάτες του σοσιαλισμού που σαπίζουν στις φυλακές και, στο άμεσο μέλλον, θα δολοφονηθούν και εκατοντάδες εργάτες αποστέλλονται στις ποινικές αποικίες ή απελαύνονται.

Εμπρός! Υπάρχουν ακόμα πολλοί άνθρωποι που είναι διατεθειμένοι να πολεμήσουν. Εάν η αντίδραση προετοιμάζεται, είναι επειδή αισθάνεται ότι η επανάσταση έρχεται να δώσει μάχη.

Ο αναρχικός σοσιαλισμός και το επαναστατικό πνεύμα εξακολουθούν να επιβιώνουν στην Ισπανία. Θα επιδοθούν στο έργο τους και η αλληλεγγύη των άλλων εθνών δεν θα μας απογοητεύσει.

Διωγμένοι, φυλακισμένοι, απελαθέντες, θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για την επικείμενη Επανάσταση.

***Το κείμενο προέρχεται από εδώ: Ricardo Mella, "Espagne", Les Temps Nouveau 2 no. 51 (April 23, 1897). Αγγλική μετάφραση: Shawn P. Wilbur. Ελληνική μετάφραση: Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης. <https://blog.bakuninlibrary.org/category/ricardo-mella/>**

Σημειώσεις της μετάφρασης:

1. Το κάστρο του Μοντζιμίς ανεγέρθηκε το 1640 στην κορυφή του ομώνυμου λόφου της Βαρκελώνης και ήταν αρχικά στρατιωτική εγκατάσταση. Χρησιμοποιήθηκε και ως φυλακή, Σήμερα ανήκει στο Δήμο της πόλης.
2. Ο Valeriano Weyler y Nicolau (1838-1930) ήταν Ισπανός στρατηγός και διοικητής των ισπανικών αποικιών. Χρημάτισε επίσης γενικός κυβερνήτης των Φιλιππίνων και της Κούβας.
3. Ο Camilo García de Polavieja y del Castillo (1838-1914) ήταν ανώτερος αξιωματικός του ισπανικού στρατού και μετέπειτα πολιτικός. Χρημάτισε γενικός κυβερνήτης της Κούβας (1890-1892) και των Φιλιππίνων (1896-1897), υπουργός Πολέμου στην κυβέρνηση Francisco Silvela (1899), αρχηγός του στρατού (1904-1906) και επικεφαλής του ανώτατου συμβουλίου πολέμου (1906-1910).
4. Ο καρλισμός ήταν παραδοσιακοκρατικό πολιτικό κίνημα στην Ισπανία, το οποίο επεδίωκε τη δημιουργία μιας ξεχωριστής γραμμής της δυναστείας των Βουρβόνων στον ισπανικό θρόνο. Αυτή η γραμμή προέρχεται από τον Δον Κάρλος, κόμη της Μολίνα (1788-1855) και ιδρύθηκε λόγω της διαφοράς που υπήρξε, όσον αφορά τους νόμους και την εκτεταμένη δυσαρέσκεια με τη γραμμή διαδοχής του Αλφόνσου του Οίκου των Βουρβόνων. Το κίνημα έφτασε στη μεγαλύτερη ακμή του τη δεκαετία του 1830. Ανέκαμψε μετά την ήττα της Ισπανίας στον Ισπανοαμερικανικό Πόλεμο το 1898, όταν η Ισπανία έχασε τα τελευταία σημαντικά υπερπόντια εδάφη, την Κούβα, το Γκουάμ, τις Φιλιππίνες και το Πουέρτο Ρίκο από τις ΗΠΑ. Αποτέλεσε σημαντική δύναμη στην ισπανική πολιτική, από το 1833 μέχρι το τέλος του καθεστώτος του Φράνκο το 1975.
5. Η Novelda είναι πόλη στην επαρχία Αλικάντε της Ισπανίας. Το 2009 είχε 27.135 κατοίκους. Γνωστή από τα ορυχεία και τον πλούσιο ορυκτό της πλούτο. Μάλλον στα αρχαία χρόνια εποικίστηκε από Έλληνες και στη συνέχεια από Καρθαγένιους και Ρωμαίους, αλλά και πολύ αργότερα από έναν από τους γιους του Φερδινάνδου III της Καστίλης.